

Ön Ergenlik Dönemindeki Çocukların Öğretmenlerine Duydukları Güvenin İncelenmesi

Investigation of the Level of Trust Pre-Adolescent Children Have in Their Teachers

Sayfa | 1220

Hilal MERCAN AKÇAY , Öğretim Görevlisi, İstanbul Medipol Üniversitesi, hmercan@medipol.edu.tr

Haktan DEMİRCİOĞLU , Doç. Dr., Hacettepe Üniversitesi, hdemircioglu@ghacettepe.edu.tr

Geliş tarihi - Received: 11 Haziran 2024
Kabul tarihi - Accepted: 11 Temmuz 2024
Yayın tarihi - Published: 28 Ağustos 2024

Öz. Ön ergenlik dönemindeki çocukların okul yaşantılarında önemli yere sahip olan öğretmen-çocuk ilişkisi için güven duygusu temel bir öneme sahiptir ve öğretmene duyulan güven çocuğun gelişimine önemli katkılar sağlamaktadır. Bu nedenle bu çalışmada ön ergenlik dönemindeki çocukların öğretmenlerine duydukları güven düzeylerini açıklayan etmenlerin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeline göre planlanmış olup örnekleme yöntemlerinden basit seçkisiz örnekleme kullanılmıştır. Araştırma 2022-2023 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde 6., 7. ve 8. sınıfa giden ve çalışmaya katılmayı kabul eden 543 çocuk ile gerçekleştirilmiştir. Veri toplamak için “Demografik Bilgi Formu” ve “Öğrenciler İçin Öğretmene Güven Ölçeği” kullanılmıştır. Veriler normal dağılım gösterdiği için verilerin analizinde tek yönlü varyans analizi (ANOVA), post-hoc t-testi ve Tukey HSD kullanılmıştır. Araştırma sonucuna göre kız çocuklarının öğretmenlerine daha az güven duydukları, okul türüne göre öğretmene duyulan güven düzeyinin değişmediği, çocukların ebeveynleri, öğretmenleri, sınıf arkadaşları ile olan ilişkilerinin niteliği iyileştikçe öğretmenlerine duydukları güvenin de arttığı, hiç sosyal medya hesabı olmayan veya sosyal medyası olup günde bir saatten az vakit geçiren çocukların, sosyal medyada günde daha fazla vakit geçiren çocuklara göre öğretmene duydukları güvenin daha yüksek olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ön Ergenlik Dönemi, Ortaokul, Öğretmen ve Çocuk İlişkisi, Öğretmene Duyulan Güven.

Abstract. The feeling of trust is of fundamental importance for the teacher-child relationship, which has an important place in the school lives of pre-adolescent children, and trust in the teacher contributes significantly to the development of the child. Therefore, this study aimed to examine the trust that pre-adolescent children have in their teachers. The research was planned according to the survey model, one of the quantitative research methods, and simple random sampling was used among the sampling methods. The research was conducted in the spring semester of the 2022-2023 academic year with 549 children who were in the 6th, 7th, and 8th grades and agreed to participate in the study. “Demographic Information Form” and “Teacher Trust Scale” were used to collect data. Since the data showed normal distribution, one-way analysis of variance (ANOVA), post-hoc t-test, and Tukey HSD were used to analyze the data. According to the results of the research, girls have less trust in their teachers, the level of trust in teachers does not change depending on the type of school, children's trust in their teachers increases as the quality of their relationships with their parents, teachers, and classmates improves, and those who do not have any social media accounts or who have social media spend less than one hour a day. It is seen that children who spend time on social media have higher trust in teachers than children who spend more time a day on social media.

Keywords: Pre-Adolescence, Middle School, Teacher and Child Relationship, Trust in Teachers.

Extended Abstract

Introduction. Pre-adolescence is a critical developmental stage in which children experience various physical, psychological, and social changes. School experiences have an important place in the lives of children in this period, and their experiences at school affect their social, emotional, and cognitive development. The teacher-child relationship, which is an important factor in school life, makes significant contributions to the development of pre-adolescent children. Positive teacher-child relationships increase emotional health, academic growth, self-confidence, ability to cope with stress, positive social behavior, and social harmony, as well as reduce aggression, externalization problems, the communication and relationships teachers establish with children, and children's loneliness levels. One of the main factors affecting a positive teacher-child relationship is trust in the teacher. Children's level of confidence in their teachers is influenced by several factors, including the teachers' competencies, such as the teacher's subject knowledge, ability to explain complex topics, effective classroom management skills, and responsiveness to children's questions. As a result, it is important to determine the factors that explain the increase and decrease in the sense of trust that enables children to develop positive relationships with their teachers, who have an impact on both their development and school life. Therefore, this study aimed to examine some factors that explain the level of trust that pre-adolescent children have in teachers.

Method. The research was planned according to the survey model, one of the quantitative research methods, and simple random sampling was used among the sampling methods. The sample of the research consisted of 549 children who attended 6th grade, 7th grade, and 8th grade in the spring semester of the 2022-2023 academic year and agreed to participate in the study. "Demographic Information Form" and "Teacher Trust Scale for Students" were used to collect data. Permission was obtained from the scale owners to use the scale in the research. Data were collected via Google Forms. Participants completed the Informed Consent Form online before filling out the scales. The scale forms used were transferred to the Google Form platform and delivered to the children electronically. After removing the missing data, statistical analyses were performed with 543 data. Since the data showed normal distribution, one-way analysis of variance (ANOVA), post-hoc t-test, and Tukey HSD were used to analyze the data. In this study, research ethics principles were observed and the necessary ethics committee permissions were obtained.

Results. According to the results of the research, there is a difference between the gender of pre-adolescent children and their level of trust in teachers. It was found that girls trust their teachers less than boys. It is seen that the type of school that pre-adolescent children attend does not have a significant effect on the level of trust they have in teachers. There is a significant relationship between the quality of the relationships of pre-adolescent children with their parents, teachers, and classmates and the level of trust they have in their teachers. As the quality of these relationships increases, the level of trust children have in the teacher also increases. There is a significant relationship between the duration of social media use of pre-adolescent children and their level of trust in teachers. It is seen that children who do not have any social media accounts or who have social media but spend less than an hour a day have higher trust in teachers than children who spend more time on social media a day.

Discussion and Conclusion. According to the results of the research, it was found that girls trust their teachers less than boys. This sensitivity, which differs by gender, may be affected by the quality of relationships with teachers, different perceptions depending on the gender of the teacher, and teachers' communication and attention styles. Understanding these dynamics is essential to creating supportive and inclusive learning environments that meet the diverse needs of students and is critical to bridging the trust gap between genders and promoting a more equitable and supportive environment for all students. It is seen that the type of school that pre-adolescent children attend does not have a significant effect on the level of trust they have in teachers. Considering other studies, it is seen that, similar to the results of the research, children's trust in their teachers is mostly affected by the teachers' characteristics and attitudes. To increase students' trust in teachers and create healthy learning environments, teachers need to be sensitive, fair, supportive, and consistent. There is a significant relationship between the quality of the relationships of pre-adolescent children with their parents, teachers, and classmates and the level of trust they have in their teachers. As the quality of these relationships increases, the level of trust children have in the teacher also increases. There is a significant relationship between the quality of the relationships of pre-adolescent children with their parents, teachers, and classmates and the level of trust they have in their teachers. As the quality of these relationships increases, the level of trust children have in the teacher also increases. This finding is similar to the research results in the literature. The relationship dynamics between children, parents, and teachers are interconnected and crucial to developing a supportive educational environment. There is a significant relationship between the duration of social media use of pre-adolescent children and their level of trust in teachers. It is seen that children who do not have any social media accounts or who have social media but spend less than an hour a day have higher trust in teachers than children who spend more time on social media a day. As a result, excessive social media use can negatively affect children's sense of security by affecting their emotional health, social interactions, and attachment relationships. Trust, respect, and the quality of relationships play important roles in determining the effects of social media use in educational contexts. Balancing the benefits and potential disadvantages of social media in improving teachers' relationships with children requires a detailed understanding of the dynamics involved.

Giriş

Ön ergenlik dönemi, çocukların çeşitli fiziksel, psikolojik ve sosyal değişim yaşadıkları kritik bir gelişim aşamasıdır (Rinaldo vd, 2020). Bu dönemdeki çocukların hayatlarında okul yaşantıları önemli bir yere sahiptir ve okul yaşantılarındaki deneyimleri sosyal, duygusal ve bilişsel gelişimlerini etkilemektedir. Okul yaşantıları çocukların önemli sosyal etkileşimlerde bulunmalarının yanı sıra akademik başarılarını, kimlik oluşumlarını etkilemekte, farklı kültürlerle etkileşime girmelerine olanak tanımakta, çocuklara disiplin, sorumluluk, işbirliği ve problem çözme becerilerini kazandırmada kritik bir ortam sağlamaktadır. Başarılarını kutlamak, özgüvenlerini artırabileceği için özgüvenin gelişiminde de önemli bir rol oynamakta ve olumlu bir öğrenme ortamı çocukların motivasyonunu yükseltebilmektedir. Okulda yaşanan olumlu deneyimler, çocukların duygusal iyilik hallerini artırmakta ve stresle başa çıkmalarına yardımcı olmaktadır (Bassi vd., 2022; Jang vd., 2023; Jose vd., 2020; Nelson vd., 2021; Priest vd., 2021; Wang ve Fawzi, 2020). Ancak yapılan araştırmalar pandemi dönemindeki okul kapanmalarının ve uzaktan eğitim uygulamalarının, çocukların sosyal etkileşimlerini azalttığı ve duygusal zorluklar yaşamalarına neden olduğunu, karantina önlemlerinin hem akranlar arası hem de çocukların öğretmenleri ile olan yüz yüze etkileşimini kısıtlaması nedeniyle psikososyal özellikleri üzerinde olumsuz etkiler yarattığını göstermektedir (Bassi vd., 2022; Richard vd., 2022). Bu tür durumlar, çocukların ruh sağlığı üzerinde olumsuz etkilere yol açabilmekte ve okul yaşantılarının önemini daha da vurgulamaktadır (Fegert vd., 2020).

Okul yaşantılarında önemli bir faktör olan öğretmen-çocuk ilişkisi, ön ergenlik dönemindeki çocukların gelişimine katkı sağlamaktadır. Olumlu öğretmen-çocuk ilişkisi duygusal sağlığı, akademik gelişimi, özgüveni, stresle başa çıkabilmelerini, olumlu sosyal davranışları ve sosyal uyumu artırmakla birlikte saldırganlığın, dışsallaştırma problemlerinin, öğretmenlerin çocuklarla kurdukları iletişim ve ilişkiler çocukların yalnızlık düzeylerinin azalmasını sağlamaktadır (Akyol vd., 2021; Gao, 2023; Keane vd., 2023; Ling vd., 2022; Neaverson vd., 2022; Şahin vd., 2020; Wu ve Zhang, 2022).

Olumlu öğretmen- çocuk ilişkisini etkileyen temel unsurlardan birisi öğretmene duyulan güvendir. Çocukların öğretmenlerine olan güven düzeyi, öğretmenin konu bilgisi, karmaşık konuları açıklama yeteneği, etkili sınıf yönetimi becerileri ve çocukların sorularına yanıt verme gibi öğretmenlerin yeterlilikleri de dahil olmak üzere çeşitli faktörlerden etkilenmektedir (Shafait vd., 2021). Öğretmen- ilişkisinde güven oluşturmak hem öğretmenlerin hem de çocukların sınıfta gösterdiği saygıyı, ilgiyi ve anlayışı içeren çok yönlü bir süreçtir (Syahabuddin vd., 2020). Çocukların öğretmenlerine güvenmeleri, çocukların öğrenme süreçlerine daha olumlu bir şekilde katılmalarını sağlamakta ve akademik performanslarını artırabilmektedir. Ayrıca olumlu bir öğretmen-çocuk ilişkisi, çocukların duygusal ihtiyaçlarını karşılamalarına yardımcı olmakta ve bu da çocukların okulda daha mutlu olmalarını sağlamaktadır (Dong vd., 2021). Öğretmen-çocuk ilişkisindeki duygusal sıcaklık, anlayış, okuldaki işbirlikçi davranışlar, çocukların öğretmenleri tarafından kendilerine saygı duyduğunu hissetmeleri öğretmene duyulan güveni olumlu yönde etkilemektedir (Amemiya vd., 2019; Dong vd., 2021; Fredricks vd., 2019).

Öğretmenlerin çocukların duygusal ihtiyaçlarına yeterince yanıt vermemesi veya çocukları önemsememesi gibi duyarsız ve ilgisiz davranışları çocukların öğretmenlere olan güvenlerini olumsuz etkilemektedir (Fegert vd., 2020). Ayrıca öğretmenlerin çocuklara karşı tutarsız davranışları, çocukların Mercan Akçay, H. ve Demircioğlu, H. (2024). *Ön Ergenlik Dönemindeki Çocukların Öğretmenlerine Duydukları Güvenin İncelenmesi. Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi, 15(2), 1220-1240.*

öğretmenlere olan güvenlerini sarsmaktadır. Özellikle öngörülemez davranışlar sergilemek, adaletsizlik veya tutarsız disiplin uygulamaları, çocukların güven duygularını olumsuz etkilemektedir (Koenen vd., 2021). Ayrıca pandeminin çocukları depresyon, kaygı ve stres belirtileri açısından etkilediğini ve bunun da öğretmenlere ve diğer otorite figürlerine olan güvenlerini etkilediğini gösteren çalışmalar mevcuttur (Bassi vd., 2022). Araştırmalar COVID-19 salgınının, çocukların ruh sağlığını olumsuz yönde etkileyen deneyimlere sahip olmasının, ebeveyn ölümünün, stres ve istikrarsızlık yaşamalarının, var olan davranış sorunlarının, siber zorbalığın, zorlayıcı ebeveynlik tutumlarının ve olumsuz akran ilişkilerinin, öğretmenlerin katı olması gerektiğine dair kültürel beklentilerin çocukların öğretmenlere duydukları güveni olumsuz yönde etkilediğini göstermektedir (Cruz vd., 2022; Fegert vd., 2020; Jessop vd., 2022; Lee ve Kim, 2021; Panda vd., 2020).

Çocukların okul yaşantılarını oluşturan ortaokullar özel veya devlet okul türünde olabilmektedir. Özel ve devlet okullarına devam eden çocukların öğretmenlere olan güven düzeyinin farklılaşma durumunu değerlendirmek için, eğitim ortamında güveni etkileyen çeşitli faktörleri dikkate almak çok önemlidir. Okullardaki güven dinamikleri müdürler ve öğretmenler arasındaki etkileşimi içermektedir. Bu paydaşlar arasındaki güç dinamikleri, özellikle müdürlerin pedagojik liderlik rollerinin güçlendirilmesiyle birlikte güven düzeylerini etkilemektedir (Weinstein vd., 2018). Ayrıca çocukların öğretmenlerine olan güveni, okul tükenmişliğinin azalması ve akademik başarının artmasıyla ilişkilendirilmektedir (Atik vd., 2018). Özel okullar, düşük işgücü ücretleri nedeniyle daha düşük işletme maliyetlerine ve daha yüksek gelire sahip olabilmekte ve bu da potansiyel olarak öğretmenler ile okul yöneticileri arasındaki güven dinamiklerini etkileyebilmektedir (Raza vd., 2021). Özel okullar, yenilikçi pedagojik felsefeleri uygulamaları, bireyselleştirilmiş eğitim yaklaşımlarına odaklanmaları ve çocukların benzersiz öğrenme stillerine hitap eden daha liberal bir ortamı teşvik etmeleriyle tanınmaktadır (Boiadjeva ve Vachkov, 2021). Araştırmalar bu okullardaki öğretmenlerin, devlet okullarındaki meslektaşlarına kıyasla daha yüksek düzeyde bilgi ve uzmanlığa sahip olabileceğini, bunun da çocukların ve ebeveynlerin bu eğitimcilerle olan güvenini etkileyebileceğini göstermektedir (Alharbi vd., 2019; Doğan, 2020; Niaz, Ali ve Kiazai, 2021). Özel okullarla ilgili olumlu yönler rağmen, bu kurumlarda güven inşa etme konusunda hâlâ zorluklar yaşamaktadır. Bazı araştırmalar, özel okullarda güven düzeylerinin farklılık gösterebileceğini, bazı öğretmenlerin görevlerini olumlu beklentilerle yerine getirirken bazılarının güveni geliştirmede engellerle karşılaşabileceğini öne sürmektedir (Huda vd., 2020). Eğitim ortamlarındaki öğretmene güveni etkileyen bir diğer faktör, öğretmenlerin cinsiyetle ilgili inançlarının çocuklara yönelik davranışlarını etkileyebileceği ve bunun da çocukların öğrenme ve gelişim süreçlerini etkileyebileceğidir (Smith vd., 2019).

Araştırmalar öğretmene duyulan güven üzerinde çocuğun yakın çevresini oluşturan kişilerin önemli etkilerinin olduğunu göstermektedir. Çocukların en yakın çevresini oluşturan kişiler ebeveynleridir. Ebeveynleriyle olumlu ilişkilere sahip olan çocuklar, başkalarıyla olan etkileşimlerine olumlu ve güvenilir bir şekilde yaklaşma eğilimindedirler, bu da öğretmenlerle ilişkiler de dahil olmak üzere olumlu sosyal ilişkilerin gelişmesine yol açmaktadır (Yang vd., 2024). Evde destekleyici bir ortamın olması ailelerin okulla işbirliği yapmasını sağlamaktadır. Bu da olumlu bir eğitim deneyiminin temeli olmaktadır (Sipayung ve Cheng, 2023). Aynı şekilde öğretmenlere duyulan daha yüksek güven düzeyi, artan ebeveyn katılımıyla, ebeveynler ve öğretmenler arasındaki daha iyi iletişimle, daha güçlü ilişkilerle, çocuklara ve ebeveynlere karşı daha olumlu öğretmen tutumları ile ilişkilendirilmektedir (Brown, 2022).

Çocukların en yakın çevresini oluşturan kişilerden diğeri de okuldaki öğretmenleridir. Çocukların öğretmenleriyle olan ilişkileri, güven düzeylerinin şekillenmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Kişilerarası güven düzeyi yüksek olan çocuklar, öğretmenlerinden daha yüksek beklentilere sahip olma eğilimindedir ve bu da onları öğretmenleriyle etkileşime girmeye daha istekli hale getirmektedir (Dong vd., 2021). Öğretmenlere duyulan güven, çocukların sosyal uyumu ve akran ilişkileriyle de bağlantılıdır (Bosmans vd., 2018). Öğretmen-çocuk ilişkisinin, çocuklarda olumsuz sosyal özellikler ile sosyal uyum arasında bir moderatör olarak tanımlanması, öğretmenlerin çocukların sosyal etkileşimlerini ve uyumlarını şekillendirmede oynadığı önemli rolü vurgulamaktadır (Zhu vd., 2023).

Çocukların en yakın çevresini oluşturan diğer kişiler de okuldaki zamanlarının çoğunu birlikte geçirdikleri sınıf arkadaşlarıdır. Bağlanma teorisine göre öğretmenlerle kurulan sıcak ve güvenli ilişkiler, diğer sosyal deneyimler, özellikle akran ilişkileri için kaynak görevi görmektedir (Wang, 2023). Bu nedenle öğretmenler, akranlarla olumlu etkileşimlerin artmasına ve yalnızlık hissini azaltmasına katkıda bulunmaktadır (Zhang vd., 2019). Ayrıca çocukların öğretmenleri ve sınıf arkadaşlarıyla olan ilişkileri, okul deneyimlerinin çok önemli yönleridir ve onların psikolojik sağlıklarını ve dayanıklılıklarını etkilemektedir (Wang, 2023). Ancak literatürdeki çalışmalar incelendiğinde öğretmenlerin çocuklarla nasıl etkileşim kurduğuna ve çocukların akran ilişkileri de dahil olmak üzere sınıfın sosyal dinamiklerine nasıl katkıda bulduklarına ilişkin araştırmaların eksikliği, öğretmenlerin bu ilişkileri şekillendirmedeki önemli etkisi göz önüne alındığında şaşırtıcıdır (Dong vd., 2021).

Öğretmenler ve çocuklar arasındaki etkileşimi kolaylaştırabilen bir faktör de sosyal medyadır (Demir ve Şad, 2019). Sosyal medya, öğretmenler, çocuklar ve ebeveynler de dahil olmak üzere kişiler arasındaki etkileşimi iyileştirerek, motivasyonu artırmakta ve eğitim ortamlarında da fayda sağlayabilmektedir (Lei vd., 2021). Ancak çocukların sosyal medyayı aşırı kullanması, akademik performans, davranış ve öğrenme sonuçları üzerinde olumsuz etkilere neden olmaktadır (Alamri, 2019; Anwar vd., 2022). Çocukların sosyal medya kullanım sürelerinin öğretmenlere olan güvenleri üzerindeki etkisini araştırmak için sosyal medyanın eğitim ortamındaki güven dinamikleri üzerindeki potansiyel etkisini dikkate almak önemlidir. Tüm bu çalışmalar, sosyal medya kullanımının çeşitli bağlamlarda güven inançlarını etkileyebileceğini göstermiştir (Obadä ve Dabija, 2022; Zhang ve Li, 2019). Sonuç olarak çocukların hem gelişimleri hem de okul yaşantıları üzerinde etkili olan öğretmenleri ile olumlu ilişkiler geliştirmelerini sağlayan güven duygusunun artmasını ve azalmasını açıklayan faktörleri belirlemek önemlidir. Bu nedenle bu araştırmada ön ergenlik dönemindeki çocukların öğretmene duydukları güven düzeylerini açıklayan bazı faktörlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

Bu doğrultuda araştırmanın problemleri şu şekildedir:

1. Ön ergenlik dönemindeki çocukların cinsiyetleri ile öğretmene duydukları güven düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?
2. Ön ergenlik dönemindeki çocukların gittikleri okul türü ile öğretmene duydukları güven düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?
3. Ön ergenlik dönemindeki çocukların ebeveynleri, öğretmenleri, sınıf arkadaşlarıyla olan ilişkileri ile öğretmene duydukları güven düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?
4. Ön ergenlik dönemindeki çocukların sosyal medya kullanım süreleri ile öğretmene duydukları güven düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?

Yöntem

Araştırmanın modeli

Tarama araştırmaları bir grubun belli özelliklerini belirlemeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeline göre planlanmış olup örnekleme yöntemlerinden basit seçkisiz örnekleme kullanılmıştır. Basit seçkisiz örnekleme yöntemi ile katılımcılar örnekleme seçilme olasılığı eşittir. Seçkisiz örnekleme temsilliği sağlama açısından diğer örnekleme yöntemlerine göre çok daha güçlüdür (Büyüköztürk vd., 2018).

Çalışma grubu/ evren-örneklem

Araştırmanın örneklemini 2022-2023 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde 6. sınıfa, 7. sınıfa ve 8. sınıfa giden ve çalışmaya katılmayı kabul eden 543 çocuk oluşturmuştur.

Veri toplama aracı

Veri toplamak için "Demografik Bilgi Formu" ve "Öğrenciler İçin Öğretmene Güven Ölçeği" kullanılmıştır.

Demografik bilgi formu

Araştırmacılar tarafından hazırlanan formda cinsiyet, okul türü, başarı durumuna ilişkin algıları, aile gelir düzeyi, anne ile ilişki durumu, baba ile ilişki durumu, öğretmen ile ilişki durumu, sınıf arkadaşları ile ilişki durumu, telefon-tabletten oyun oynama süreleri, sosyal medya kullanım süresine ilişkin soruları içermektedir.

Öğrenciler için öğretmene güven ölçeği

Öğrenciler için Öğretmene Güven Ölçeği, Adams ve Forsyth (2009) tarafından geliştirilen (Adams ve Forsyth, 2009), Özer ve Tül (2014) tarafından Türkçe'ye uyarlanan tek boyutlu, beşli likert tipte bir ölçektir. Ölçek 12 maddeden oluşmakta, öğrencilerin öğretmenlerine güven düzeyini belirlemeyi amaçlamakta, ortaokul ve lise öğrencilerine uygulanmaktadır. Ters kodlanmış herhangi bir madde bulunmamaktadır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 12, en yüksek puan ise 60'dır. Ölçekten alınan puanların yükselmesi; öğretmenlere duyulan güven düzeyinin yüksek olduğunu, puanların düşmesi ise öğretmenlere duyulan güven düzeyinin düşük olduğunu göstermektedir. Ortaokul öğrencilerinden elde edilen veriler için ölçeğin madde test korelasyon katsayılarının ".43" ile ".67" arasında değişmektedir, Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı .80 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin Türkçe formunun, hem ortaokul hem de lise öğrencilerinin öğretmenlerine güven düzeylerini ölçmede kullanılabilir geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu belirlenmiştir (Özer ve Tül, 2014). Araştırmada kullanmak üzere ölçek sahiplerinden ölçeğin izni alınmıştır.

Verilerin toplanması ve analizi

XXXXX Üniversitesi Sosyal Bilimler Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu'ndan onay alındıktan (E-43037191-604.01.01-6854) sonra veriler Google Forms aracılığı ile toplanmıştır. Katılımcılar ölçekleri doldurmadan önce Bilgilendirilmiş Onam Formunu çevrimiçi olarak doldurmuşlardır. Kullanılan ölçek formları Google-Form platformuna aktarılmış ve çocuklara elektronik olarak iletilmiştir. Elde edilen 549 verinin Z değeri hesaplanmış, + 3.29 değerinin üzerinde kaldığı anlaşılan 6 katılımcıya ait veriler analizlere dahil edilmemiştir. Kayıp verilerin çıkarılma işleminin ardından 543 veri ile istatistiksel analizler gerçekleştirilmiştir. Veriler normal dağılım gösterdiği için verilerin analizinde tek yönlü varyans analizi (ANOVA), post-hoc t-testi ve Tukey HSD kullanılmıştır.

Araştırmanın etik izinleri

Yapılan bu çalışmada araştırma etiği ilkeleri gözetilmiş olup gerekli etik kurul izinleri alınmıştır. Etik kurul izni kapsamında; XXXX Üniversitesi Sosyal Bilimler Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu'ndan 09/02/2023 tarihinde (E-43037191-604.01.01-6854) oybirliği ile Karar No: 09 sayılı belge alınmıştır.

Bulgular

Bu bölümde ön ergenlik dönemindeki çocukların öğretmenlerine duydukları güven düzeylerinin cinsiyet, okul türü, anne ile ilişki durumu, baba ile ilişki durumu, öğretmenleri ile ilişki durumu, sınıf arkadaşları ile ilişki durumu, sosyal medya kullanım süreleri değişkenlerine göre farklılaşmasına ilişkin sonuçlara yer verilmiştir. Çalışmada temel değişken olan "Öğrenciler İçin Öğretmene Güven Ölçeği" puanları için tanımlayıcı istatistikler ve cronbach's alfa değeri Tablo 1'de gösterilmiştir.

Tablo 1.

Öğrenciler için öğretmene güven ölçeği puanlarına ilişkin betimsel istatistik değerleri

Değişken	Ort.	SS	Min.	Maks.	Çarpıklık	Basıklık	α
ÖÖGÖ	47.17	7.65	14.00	60.00	-0.83	1.16	0.89

Not. N= 543, ÖÖGÖ: Öğrenciler İçin Öğretmene Güven Ölçeği

Tablo 1 incelendiğinde Öğrenciler İçin Öğretmene Güven Ölçeği'nin cronbach's alfa değerinin 0,89 olduğu görülmüştür.

Tablo 2.

Öğrenciler için öğretmene güven ölçeği puanlarının cinsiyete göre farklılaşmasına ilişkin t-testi sonuçları

	Kız (n=314)		Erkek (n=229)		t	p	d
	Ort.	SS	Ort.	SS			
ÖÖGÖ	46.56	7.89	48.00	7.25	-2.18	.030	0.19

Not. ÖÖGÖ: Öğrenciler için Öğretmene Güven Ölçeği

Tablo 2 incelendiğinde Öğrenciler için Öğretmene Güven Ölçeği puanlarının cinsiyete göre farklılaşmasına ilişkin yapılan bağımsız örneklem için t-testi sonuçlarına göre kız ve erkek öğrenciler arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark bulunmuştur [$t(541) = -2.18, p = .030, d = 0.19$]. Kız çocukların Öğrenciler için Öğretmene Güven Ölçeği puan ortalaması (Ort. = 46.56, SS = 7.89) erkek çocukların ortalamasından (Ort. = 48.00, SS = 7.25) istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük bulunmuştur.

Tablo 3.

Öğrenciler için öğretmene güven ölçeği puanlarının okul türüne göre farklılaşmasına ilişkin t-testi sonuçları

	Devlet Okulu (n=496)		Özel Okul (n=47)		t	p	d
	Ort.	SS	Ort.	SS			
ÖÖGÖ	47.36	7.58	45.13	8.22	1.91	.056	0.28

Tablo 3 incelendiğinde okul türüne göre farklılaşmasına ilişkin yapılan bağımsız örneklem için t-testi sonuçlarına göre devlet okulu ve özel okul öğrencileri arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$).

Tablo 4.

Öğrenciler için öğretmene güven ölçeği puanlarının anne ile ilişki durumuna göre farklılaşmasına ilişkin anova sonuçları

	Anne ile ilişki	n	Ort.	SS	F	p	η_p^2	Fark
ÖÖGÖ	Ne iyi ne de kötü ^a	50	41.78	8.04	22.45	< .001	0.08	c>a,b
	İyi ^b	195	46.46	6.44				
	Çok iyi ^c	291	48.82	7.54				

Tablo 4 incelendiğinde, anne ile ilişki durumuna göre çocukların Öğrenciler için Öğretmene Güven Ölçeği puan ortalamaları arasında anlamlı fark olduğu görülmektedir [$F(2, 533) = 22.45, p < .001, \eta^2 = 0.08$]. Yapılan post-hoc t-testi ve Tukey HSD p-değer düzeltmesi sonucunda, anne ile ilişki durumu "Çok İyi" olan çocukların Öğrenciler için Öğretmene Güven Ölçeği puan ortalaması (Ort. = 48.82, SS = 7.54), "Ne iyi ne de kötü" (Ort. = 41.78, SS = 8.04) ve "İyi" (Ort. = 46.46, SS = 6.44) olan çocukların puan

Mercan Akçay, H. ve Demircioğlu, H. (2024). Ön Ergenlik Dönemindeki Çocukların Öğretmenlerine Duydukları Güvenin İncelenmesi. Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi, 15(2), 1220-1240.

DOI. 10.51460/baebd.1499824

ortalamasından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ayrıca, anne ile ilişki durumu "iyi" olan çocukların ortalaması (Ort. = 46.46, SS = 6.44), "Ne iyi ne de kötü" olan çocukların ortalamasından (Ort. = 41.78, SS = 8.04) anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Bu bulgu üzerinden çocukların anneleriyle arasındaki ilişkinin niteliği kötüleştikçe çocukların öğretmenlerine duydukları güvenin de azaldığı söylenebilir.

Sayfa | 1230

Tablo 5.

Öğrenciler için öğretmene güven ölçeği puanlarının baba ile ilişki durumuna göre farklılaşmasına ilişkin anova sonuçları

	Baba ile ilişki	n	Ort.	SS	F	p	η_p^2	Fark
ÖÖGÖ	Ne iyi ne de kötü ^a	53	44.00	8.06				
	İyi ^b	215	46.39	6.43	17.02	< .001	0.06	c>a,b
	Çok iyi ^c	253	49.23	7.23				

Tablo 5 incelendiğinde, baba ile ilişki durumuna göre çocukların Öğrenciler İçin Öğretmene Güven Ölçeği puan ortalamaları arasında anlamlı farkın olduğu görülmektedir [$F(2, 518) = 17.02, p < .001, \eta^2 = 0.06$]. Baba ile ilişki durumu "iyi" (Ort. = 46.39, SS = 6.43) ve "Ne iyi ne de kötü" (Ort. = 44.00, SS = 8.06) olan çocukların Öğrenciler İçin Öğretmene Güven Ölçeği puan ortalaması, "Çok iyi" olan çocukların ortalamasından (Ort. = 49.23, SS = 7.23) anlamlı düzeyde düşük bulunmuştur. Bu bulgu üzerinden çocukların babalarıyla arasındaki ilişkinin niteliği kötüleştikçe çocukların öğretmenlerine duydukları güvenin de azaldığı söylenebilir.

Tablo 6.

Öğrenciler için öğretmene güven ölçeği puanlarının öğretmen ile ilişki durumuna göre farklılaşmasına ilişkin anova sonuçları

	Öğretmen ile ilişki	n	Ort.	SS	F	p	η_p^2	Fark
ÖÖGÖ	Ne iyi ne de kötü ^a	100	42.05	7.56				
	İyi ^b	261	47.15	6.49	54.36	< .001	0.17	a<b<c
	Çok iyi ^c	173	50.84	6.59				

Tablo 6 incelendiğinde, öğretmen ile ilişki durumuna göre çocukların Öğrenciler İçin Öğretmene Güven Ölçeği puan ortalamaları arasında anlamlı farkın olduğu görülmektedir [$F(2, 531) = 54.36, p < .001, \eta^2 = 0.17$]. Öğretmen ile ilişki durumu "iyi" olan çocukların ortalaması (Ort. = 47.15, SS = 6.49), "Ne iyi ne de kötü" olan çocukların ortalamasından (Ort. = 42.05, SS = 7.56) anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ayrıca, öğretmen ile ilişki durumu "Çok iyi" olan çocukların ortalaması (Ort. = 50.84, SS = 6.59), "iyi" (Ort. = 47.15, SS = 6.49) ve "Ne iyi ne de kötü" (Ort. = 42.05, SS = 7.56) olan çocukların ortalamasından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Bu bulgu üzerinden öğretmen ile algılanan ilişkinin niteliği kötüleştikçe öğretmenlerine duydukları güvenin de azaldığı söylenebilir.

Tablo 7.

Öğrenciler için öğretmene güven ölçeği puanlarının sınıf arkadaşları ile ilişki durumuna göre farklılaşmasına ilişkin anova sonuçları

	Sınıf arkadaşları ilişki	n	Ort.	SS	F	p	η_p^2	Fark
ÖÖGÖ	Ne iyi ne de kötü ^a	93	44.57	6.76	9.00	< .001	0.03	a<b,c
	İyi ^b	218	47.45	6.83				
	Çok iyi ^c	215	48.47	8.20				

Tablo 7 incelendiğinde, sınıf arkadaşları ile ilişki durumuna göre çocukların Öğrenciler İçin Öğretmene Güven Ölçeği puan ortalamaları arasında anlamlı farkın olduğu görülmektedir [$F(2, 523) = 9.00, p < .001, \eta^2 = 0.03$]. Sınıf arkadaşları ile ilişki durumu "iyi" olan çocukların Öğrenciler İçin Öğretmene Güven Ölçeği puan ortalaması (Ort. = 47.45, SS = 6.83), "Ne iyi ne de kötü" olan çocukların puan ortalamasından (Ort. = 44.57, SS = 6.76) anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ayrıca, sınıf arkadaşları ile ilişki durumu "Ne iyi ne de kötü" olan çocukların Öğrenciler İçin Öğretmene Güven Ölçeği puan ortalaması (Ort. = 44.57, SS = 6.76), "Çok iyi" olan çocukların puan ortalamasından (Ort. = 48.47, SS = 8.20) anlamlı derecede düşük bulunmuştur. Bu bulgu üzerinden çocukların sınıf arkadaşlarıyla arasındaki ilişkinin niteliği kötüleştikçe çocukların öğretmenlerine duydukları güvenin de azaldığı söylenebilir.

Tablo 8.

Öğrenciler için öğretmene güven ölçeği puanlarının sosyal medya kullanma süresine göre farklılaşmasına ilişkin anova sonuçları

	Sosyal medya süresi	n	Ort.	SS	F	p	η_p^2	Fark
ÖÖGÖ	Sosyal medya hesabım yok ^a	127	48.67	8.60	5.92	< .001	0.04	a,b>e
	Günde 1 saatten az ^b	124	48.30	5.93				
	Günde en fazla 2-3 saat ^c	197	46.58	7.56				
	Sadece hafta sonları ^d	20	48.50	6.38				
	Günde 4 saatten fazla ^e	75	43.92	8.04				

Tablo 8 incelendiğinde, sosyal medya kullanma süresine göre çocukların Öğrenciler İçin Öğretmene Güven Ölçeği puan ortalamaları arasında anlamlı fark bulunmuştur [$F(4, 538) = 5.92, p < .001, \eta^2 = 0.04$]. Sosyal medya hesabı olmayan (Ort. = 48.30, SS = 5.93) ve "Günde 1 saatten az" (Ort. = 48.30, SS = 5.93) çocukların Öğrenciler İçin Öğretmene Güven Ölçeği puan ortalaması (Ort. = 48.67, SS = 8.60), "Günde 4 saatten fazla" sosyal medya kullanan çocukların ortalamasından (Ort. = 43.92, SS = 8.04) anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Bu bulgu üzerinden çocukların gün içinde sosyal medyada geçirdikleri süre azaldıkça öğretmenlerine duydukları güvenin arttığı söylenebilir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Araştırmada öncelikle ilk problem cümlesi olan “Ön ergenlik dönemindeki çocukların gittikleri okul türü ile öğretmene duydukları güven düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?” sorusuna yanıt aranmıştır. Yapılan araştırma sonucuna göre ön ergenlik dönemindeki çocukların cinsiyetleri ile öğretmene duyulan güven düzeyleri arasında bir farklılık vardır. Araştırma sonucuna göre kızların erkeklere göre öğretmenlerine daha az güvendikleri bulunmuştur. Literatürde öğretmenlerin cinsiyetle ilgili inançlarının çocuklara yönelik davranışlarını etkileyebileceği ifade edilmiştir (Smith vd., 2019). Bu doğrultuda öğretmenlerin cinsiyete özgü farklılaşan davranışlarının kızlar ve erkekler arasında güven düzeylerinin farklılaşmasına neden olabilir. Yapılan diğer araştırmalarda da kızların erkeklere kıyasla daha az güven duymalarının nedeni, toplumsal cinsiyet rolü stereotipleri, ergenlik döneminde güvenin azalması, özsayı etkileri ve eğitim ortamlarındaki önyargılar gibi faktörlerin bir kombinasyonuna bağlanmaktadır (Fitzsimmons vd., 2021; Lavy ve Megalokonomou, 2019). Kızlar çeşitli nedenlerden dolayı öğretmenleriyle ilişkilerinde erkeklere göre daha fazla hassasiyet gösterebilirler. Bu nedenlerden birisinin öğretmenlerin cinsiyeti ile ilgili de olabileceği düşünülmektedir. Çünkü yapılan bir araştırma kadın öğretmenlerin erkek öğretmenlere göre daha duyarlı olduklarını ve davranış sorunları konusunda öğrencilere daha fazla uyarıda bulduklarını göstermektedir. İletişime ve sınıftaki olası sorunlara karşı dikkatli olmaya yapılan bu vurgu, kız öğrencilerin kadın öğretmenleri tarafından daha fazla anlaşıldıklarını ve desteklendiklerini hissetmelerine katkıda bulunabilir ve potansiyel olarak bu ilişkilerde daha yüksek duyarlılığa yol açabilir (Septiana vd., 2019). Bu nedenle yapılacak diğer araştırmalarda öğretmenlerin cinsiyetlerinin çocukların güven duygularını etkilemede rolü olup olmadığına bakılması önerilmektedir. Sonuç olarak cinsiyete göre farklılaşan bu duyarlılık, öğretmenlerle ilişkilerin kalitesinden, öğretmenin cinsiyetine göre farklı algılardan ve öğretmenlerin iletişim ve dikkat tarzlarından etkilenebilir. Bu dinamikleri anlamak, öğrencilerin farklı ihtiyaçlarını karşılayan destekleyici ve kapsayıcı öğrenme ortamları oluşturmak için gerekli olup cinsiyetler arasındaki güven uçurumunun giderilmesi ve tüm öğrenciler için daha eşitlikçi ve destekleyici bir ortamın teşvik edilmesi açısından çok önemlidir.

Araştırmada ikinci problem cümlesi olarak “Ön ergenlik dönemindeki çocukların gittikleri okul türü ile öğretmene duydukları güven düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?” sorusuna yanıt aranmıştır. Yapılan araştırma sonucuna göre ön ergenlik dönemindeki çocukların gittikleri okul türünün öğretmene duydukları güven düzeyini etkilemede önemli bir etkisinin olmadığı görülmektedir. Bu konuda yapılan araştırmalar çocukların öğretmene güvenlerinin, öğretmenlerin tutumları, davranışları ve iletişim becerileri gibi faktörlerden etkilendiğini göstermektedir (Orhan ve Vardar, 2019). Devlet okuluna giden çocuklarla yapılan çalışmada çocukların öğretmenlere olan güvenlerini etkileyen faktörlerin öğretmenlerin duyarlılığı ve ilgisi, öğrencilere karşı adil davranışlar sergilemeleri, öğrencilerin duygusal ihtiyaçlarına yanıt vermeleri, önyargılı ve tutarsız davranışları, iletişim sorunu yaşamaları olduğu görülmektedir (Korkmaz, 2021; Sökmez vd., 2020; Yakar vd., 2021). Özel okula giden çocuklarla yapılan çalışmada çocukların öğretmenlere olan güvenlerini etkileyen faktörlerin eğitimin kalitesi, yenilikçi pedagojik uygulamalar, öğretmenlerin nitelikleri, öğretim yaklaşımları ve öğrenci-öğretmen ilişkileri, öğretmen uzmanlığı ve genel okul ortamı olduğu görülmektedir (Huda vd., 2020). Sonuç olarak, yapılan araştırmalar da göz önüne alındığında aslında araştırma sonucu ile benzer şekilde çocukların öğretmenlerine güvenlerinin daha çok öğretmenlerin bireysel özelliklerinden ve tutumlarından etkilendiği görülmektedir. Öğrencilerin öğretmenlere olan güvenlerini artırmak ve

Mercan Akçay, H. ve Demircioğlu, H. (2024). Ön Ergenlik Dönemindeki Çocukların Öğretmenlerine Duydukları Güvenin İncelenmesi. *Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi*, 15(2), 1220-1240.

sağlıklı öğrenme ortamları oluşturmak için öğretmenlerin duyarlı, adil, destekleyici ve tutarlı olmaları önemlidir.

Araştırmada üçüncü problem cümlesi olarak “Ön ergenlik dönemindeki çocukların ebeveynleri, öğretmenleri, sınıf arkadaşlarıyla olan ilişkileri ile öğretmene duydukları güven düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?” sorusuna yanıt aranmıştır. Yapılan araştırma sonucuna göre ön ergenlik dönemindeki çocukların ebeveynleri, öğretmenleri, sınıf arkadaşları ile olan ilişkilerinin niteliği ile öğretmenlerine duydukları güven düzeyi arasında anlamlı bir ilişki vardır. Bu ilişkilerin niteliği arttıkça çocukların öğretmene duydukları güven düzeyleri de artmaktadır. Bu bulgu literatürdeki araştırma sonuçları ile benzerlik göstermektedir. Çocuklar, ebeveynler ve öğretmenler arasındaki ilişki dinamikleri birbiriyle bağlantılıdır ve destekleyici bir eğitim ortamının geliştirilmesi açısından çok önemlidir. Olumlu ebeveyn-çocuk etkileşimleri, ebeveyn-öğretmen ilişkilerinin kalitesi ve ebeveynler ile öğretmenler arasındaki karşılıklı güven, çocukların akademik performansında, sosyal gelişiminde ve genel refahında önemli rol oynamaktadır (Brown, 2022; Sipayung ve Cheng, 2023; Yang vd., 2024).

Öğretmenler ve çocuklar arasında olumlu ve destekleyici ilişkiler kurmak, güveni geliştirmek ve elverişli bir öğrenme ortamı yaratmak için çok önemlidir (Bosmans vd., 2018; Dong vd., 2021; Fang, 2020). Olumlu öğretmen-çocuk ilişkileri çocukların duygusal sağlığını, sosyal davranışlarını ve akademik katılımını korumaktadır. Sonuç olarak, ön ergenlik dönemindeki çocuklar için öğretmen-çocuk ilişkisi, çocukların okul deneyimlerini şekillendiren önemli bir faktördür. Bu ilişki, çocukların duygusal, sosyal ve akademik gelişimlerini etkilemektedir. Dolayısıyla, öğretmenlerin çocuklarla sağlıklı ve destekleyici ilişkiler kurmaları, çocukların gelişimine olumlu katkıda bulunmaktadır (Akyol vd., 2021; Dong vd., 2021; Gao, 2023; Keane vd., 2023; Ling vd., 2022; Neaverson vd., 2022; Şahin vd., 2020; Wu ve Zhang, 2022). Olumlu öğretmen-çocuk ilişkileri, ilgili ve destekleyici öğretmen algıları, öğretmenlerin saygısı, ebeveynlerin denetimi ve etkili iletişim gibi faktörler, ön ergenlik dönemindeki çocuklarda öğretmenlere güven oluşturulmasına katkıda bulunmaktadır. Bu faktörler yalnızca öğretmen-çocuk ilişkisini geliştirmekle kalmaz, aynı zamanda çocuğun katılımını, akademik performansını ve genel refahını da olumlu yönde etkilemektedir (Amemiya vd., 2019; Dong vd., 2021; Fredricks vd., 2019). Dış stres etkenleri, olumsuz deneyimler ve kültürel beklentiler gibi çeşitli faktörler, ön ergenlik dönemindeki çocukların öğretmenlere olan güveni üzerinde olumsuz etki yaratabilmektedir. Bu faktörlerin anlaşılması, eğitimciler ve ruh sağlığı uzmanlarının, olumlu öğretmen-öğrenci ilişkilerini beslemek ve çocuklar arasında güveni geliştirmek için uygun destek ve müdahaleleri sağlaması açısından çok önemlidir (Bassi vd., 2022; Cruz vd., 2022; Fegert vd., 2020; Jessop vd., 2022; Lee ve Kim, 2021; Panda vd., 2020).

Olumlu öğretmen-öğrenci ilişkileri, çocuklar arasında akran kabulünü ve sosyal uyumu etkilemekte bu sayede de akranlarla gerçekleştirilen olumlu etkileşimler ve öğretmenlerle destekleyici ilişkiler çocukların genel refahına, akademik performansına ve sosyal uyumuna katkıda bulunmaktadır (Zhang vd., 2019; Wang, 2023). Öğretmenler, ebeveynler ve çocuklar arasındaki ilişki dinamiklerini anlamak, güven oluşturmak ve eğitim sonuçlarını iyileştirmek için çok önemlidir (Fang, 2020).

Araştırmada son problem cümlesi olarak “Ön ergenlik dönemindeki çocukların sosyal medya kullanım süreleri ile öğretmene duydukları güven düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?” sorusuna yanıt aranmıştır. Yapılan araştırma sonucuna göre ön ergenlik dönemindeki çocukların sosyal

medya kullanım süreleri ile öğretmene güven düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki vardır. Hiç sosyal medya hesabı olmayan veya sosyal medyası olup günde bir saatten az vakit geçiren çocukların, sosyal medyada günde daha fazla vakit geçiren çocuklara göre öğretmene duydukları güvenin daha yüksek olduğu görülmektedir. Literatür incelendiğinde, çocukların sosyal medya kullanım sürelerinin öğretmenlere duyulan güven üzerindeki etkisine ilişkin doğrudan araştırmaların yetersiz olduğu görülmüştür. Bu nedenle çocukların sosyal medya alışkanlıkları ile öğretmenlere duyulan güven arasındaki ilişkiyi inceleyen daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulduğu görülmektedir (Anwar vd., 2022; Obadã ve Dabija, 2022; Zhang ve Li, 2019). Ancak yapılan diğer araştırmalar aşırı sosyal medya kullanımının ergenlerin sosyal, fiziksel ve psikolojik sağlıkları üzerinde olumsuz etkilere yol açabileceğini göstermiştir (You vd., 2022). Artan sosyal medya kullanımı ergenlerde daha şiddetli depresyon, anksiyete ve yalnızlık semptomlarıyla ilişkilendirilmiştir (Rutter vd., 2021). Sonuç olarak aşırı sosyal medya kullanımı çocukların duygusal sağlıklarını, sosyal etkileşimlerini ve bağlanma ilişkilerini etkileyerek güvenlik duygusunu olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Sosyal medya öğretmenler ve öğrenciler arasında etkileşim için fırsatlar sunsa da öğretmen-çocuk ilişkilerine etkisi çok yönlüdür. Güven, saygı ve ilişkilerin kalitesi, eğitim bağlamlarında sosyal medya kullanımının etkilerinin belirlenmesinde önemli rol oynamaktadır. Öğretmenlerin çocuklar ile olan ilişkilerini geliştirmede sosyal medyanın faydalarını ve potansiyel dezavantajlarını dengelemek, ilgili dinamiklerin ayrıntılı bir şekilde anlaşılmasını gerektirmektedir (Alamri, 2019; Demir ve Şad, 2019; Lei vd., 2021).

Sonuç olarak, ön ergenlik dönemindeki çocukların hayatında okul yaşantıları, bilişsel, duygusal, sosyal ve fiziksel gelişimlerini destekleyen önemli bir unsurdur. Okul yaşantıları, ön ergenlik dönemindeki çocukların yaşamlarını şekillendirmede, onların sosyal, duygusal ve akademik gelişimlerini etkilemede çok önemlidir. Bu deneyimlerin önemini anlaşılması, hayatlarının bu kritik aşamasında çocuklarda pozitif büyüme ve refahı teşvik eden destekleyici ve zenginleştirici ortamların oluşturulmasına yardımcı olmaktadır (Bassi vd., 2022; Jang vd., 2023; Jose vd., 2020; Priest vd., 2021). Bu nedenle, çocukların okul yaşantılarına destek olmak ve olumlu bir öğrenme ortamı sağlamak, ön ergenlik dönemindeki çocukların sağlıklı gelişimini desteklemek açısından büyük önem taşımaktadır (Bassi vd., 2022; Fegert vd., 2020; Jang vd., 2023; Nelson vd., 2021; Richard vd., 2022; Wang ve Fawzi, 2020). Okul yaşantılarında önemli bir faktör olan öğretmen-çocuk ilişkisinin, ön ergenlik dönemindeki çocukların gelişimine önemli katkılar sağladığı bilinmektedir. Bu ilişkiyi olumsuz etkileyen faktörlere yönelik önlemler alınması ve bu ilişkiyi geliştirmeye yönelik müdahalelerde bulunmanın önemli olduğu düşünülmektedir. Sonuç olarak ön ergenlik dönemindeki çocukların öğretmene duydukları güveni etkileyen risk faktörleri bulunmaktadır. Araştırma kapsamında risk faktörleri şu şekilde belirlenmiştir:

- Araştırma sonucuna göre ön ergenlik dönemindeki kızlar erkeklere göre öğretmenlerine daha az güvenmektedirler.
- Araştırma sonucuna göre ön ergenlik dönemindeki çocukların ebeveynleri, öğretmenleri, sınıf arkadaşları ile olan ilişkilerinin niteliği kötüleştikçe öğretmenlerine daha az güvenmektedirler.
- Araştırma sonucuna göre ön ergenlik dönemindeki çocukların sosyal medya kullanım süreleri arttıkça öğretmenlerine daha az güvenmektedirler.

Bu nedenle araştırma sonucu doğrultusunda öğretmenlere ve ebeveynlere yönelik ilişkilerini nasıl güçlendirebilecekleri, akran ilişkilerini nasıl destekleyebilecekleri ve çocukların sosyal medya kullanım sürelerinin azalmasına nasıl katkıda bulunabileceklerine yönelik öneriler aşağıda yer almaktadır.

Öğretmenlere yönelik öneriler

Öğretmenlerin toplumsal cinsiyet rolü stereotiplerinin farkında olmaları, bu stereotiplerden kaynaklı olarak cinsiyete özgü olumsuz ve tutarsız yaklaşımlardan kaçınmaları önerilmektedir. Bu konuya ilişkin farkındalık eğitimlerinin düzenlenerek öğretmenlerin katılımı sağlanabilir. Çocukların öğretmenlerine güvenleri daha çok öğretmenlerin bireysel özelliklerinden ve tutumlarından etkilenmektedir. Bu nedenle öğretmenlerin duyarlı, adil, destekleyici ve tutarlı olmaları önemlidir. Öğretmenlerin etkili iletişim becerilerini geliştirmeleri, çocukların görüşlerine değer veren demokratik bir ortamı teşvik etmeleri, mizahı etkileşimli öğrenme ortamına dahil ederek çocukların motivasyonlarını artırmaları, öğretmenlerin kendi öz yeterliklerini artırmaları önerilmektedir.

Ebeveynlere yönelik öneriler

Ebeveynlerin çocukları ile olan ilişkilerini güçlendirebilmeleri için problem durumlar karşısında aktif, olumlu başa çıkma stratejilerini kullanmaları, etkili iletişim becerilerini geliştirmeleri, kabul edici ve destekleyici bir ev ortamı yaratmaları, birlikte aile etkinlikleri planlayıp düzenli aralıklarla bu planları uygulamaları, duygusal destek sağlamaları önerilmektedir.

Akran ilişkilerini desteklemeye yönelik öneriler

Ön ergenlik dönemindeki çocukların akran ilişkilerini desteklemek için etkileşimlerinde empatiyi, etkili iletişimi ve duygusal desteği geliştirmek önemlidir. Olumlu akran ilişkilerini teşvik etmek, sosyal bütünleşme fırsatları sağlamak ve akran eğitimi programlarını uygulamak, bu kritik gelişim aşamasında çocukların sosyal becerilerini, refahını ve genel gelişimini artırabilir. Aileler, bu dönemdeki çocuklarının akran ilişkilerini güçlendirebilmeleri için sosyal fırsatları kolaylaştırmaları, spor veya sanatsal faaliyetlere katılmalarını teşvik etmeleri, olumlu akran etkileşimlerini teşvik etmeleri, çocuklarıyla karşılıklı sosyal etkileşimlere girerek olumlu sosyal becerilere model oluşturmaları, güveni ve iletişimi teşvik ederek aile içindeki yabancılaşma duygularını azaltarak akran ilişkilerini destekleyebilir. Öğretmenler, bu dönemdeki çocuklarının akran ilişkilerini güçlendirebilmeleri için sınıfta grup çalışmalarını, işbirlikçi etkinlikleri, akran eğitimi kullanabilirler, işbirlikçi projeleri teşvik edebilirler. Akranlarla etkili iletişime, empatiye ve kişilerarası problem çözmeye odaklanan etkinlikleri birleştirerek, öğrencilerin sosyal etkileşimleri başarılı bir şekilde yönlendirmek için gerekli becerileri geliştirmelerine yardımcı olabilirler. Çocukların kendilerini değerli ve saygın hissedecekleri destekleyici ve kapsayıcı bir sınıf ortamı oluşturabilirler. Olumlu sosyal davranışları modelleyerek olumlu sosyal etkileşimleri teşvik edebilirler.

Sosyal medya kullanım süresini azaltmaya yönelik öneriler

Ebeveynlerin, eğitimcilerin ve politika yapıcıların, çocuklar arasında sınırsız sosyal medya kullanımıyla ilişkili potansiyel risklerin farkında olmaları ve çocukların refahını korumak amacıyla çevrimiçi ve çevrimdışı etkinlikler arasında sağlıklı bir dengeyi teşvik etmek için proaktif önlemler almaları önerilmektedir. Ön ergenlik dönemindeki çocukların sosyal medya kullanım sürelerini azaltmak için çevrimdışı etkinlikler teşvik edilmelidir. Grup projeleri planlanabilir, etkileşimli oyunlar ve açık hava egzersizleri teşvik edilerek düzenlenebilir. Sosyal medya kullanımı ve aşırı ekran başında

Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi, (2024), 15 (2), 1220-1240.
Western Anatolia Journal of Educational Sciences, (2024), 15(2), 1220-1240.
Araştırma Makalesi / Research Paper

kalma süresinin olası olumsuz etkileri hakkındaki dersler çocukların müfredatlarına dahil edebilir. Öğretmenler, sosyal medyanın ruh sağlığı ve refahı üzerindeki etkisi konusunda farkındalığı artırarak çocukları medya tüketimi konusunda bilinçli seçimler yapma konusunda güçlendirebilirler. Öğretmenler, yüz yüze ilişkileri teşvik ederek çocukların sosyal medya platformları dışında sosyal beceriler ve kişilerarası bağlantılar geliştirmelerine yardımcı olabilir. Hem ailelerin hem de öğretmenlerin dijital okuryazarlık eğitimlerine erişilebilirliği sağlanmalıdır. Bu sayede çocukları sosyal medyayı güvenli ve bilinçli kullanma yönünde teşvik edebilirler. Sağlıklı medya alışkanlıkları ve ekran süresi sınırları hakkında tutarlı mesajları güçlendirmek için öğretmenler ve ebeveynlerin işbirliği içinde çalışmaları önerilmektedir.

Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi, (2024), 15 (2), 1220-1240.

Western Anatolia Journal of Educational Sciences, (2024), 15(2), 1220-1240.

Araştırma Makalesi / Research Paper

Kaynakça

- Adams, C. M., ve Forsyth, P. B. (2009). Conceptualizing and validating a measure of student trust. *Studies in School Improvement*, 263-79.
- Alamri, M. (2019). Undergraduate students' perceptions toward social media usage and academic performance: a study from Saudi Arabia. *International Journal of Emerging Technologies in Learning (IJET)*, 14(3), 61. <https://doi.org/10.3991/ijet.v14i03.9340>
- Alharbi, K. A., Alharbi, A. A., Althunayyan, F. S., Alsuhaibani, K. A., Alsalameh, N. S., Alhomaïd, M. H., Albahouth, I. S., ve Hamid, P. (2019). School's teachers knowledge about autism in al-badaya city, al-qassim region, Kingdom of Saudi Arabia. *Materia Socio Medica*, 31(1), 1-6. <https://doi.org/10.5455/msm.2019.31.4-9>
- Amemiya, J., Fine, A., ve Wang, M. T. (2019). Trust and discipline: adolescents' institutional and teacher trust predict classroom behavioral engagement following teacher discipline. *Child Development*, 91(2), 661-678. <https://doi.org/10.1111/cdev.13233>
- Anwar, M., Anwar, A., ve Marwan, A. (2022). Impact of social media usage on academic procrastination. *Global Educational Studies Review*, VII(II), 251-262. [https://doi.org/10.31703/gesr.2022\(vii-ii\).24](https://doi.org/10.31703/gesr.2022(vii-ii).24)
- Atik, S., Özer, N., ve Karadağ, N. (2018). Öğrencilerin öğretmenlerine güven düzeyleri, okul tükenmişlikleri ile akademik başarılarının yapısal eşitlik modellemesiyle incelenmesi. *Adıyaman Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 8(2), 259-283. <https://doi.org/10.17984/adyuebd.452429>
- Bassi, G., Mancinelli, E., Boldrini, B., Mondini, G., Ferruzza, E., Riso, D., ve Salcuni, S. (2022). Perception of changing habits among Italian children and adolescents during covid-19 quarantine: an epidemiological study. *Children*, 9(6), 1-12. <https://doi.org/10.3390/children9060806>
- Boiadjeva, N. ve Vachkov, I. V. (2021). Children's attitude toward different types of primary schools in bulgaria. *SHS Web of Conferences*, 98, 1-6. <https://doi.org/10.1051/shsconf/20219801004>
- Bosmans, G., Spilt, J., Vervoort, E., ve Verschuere, K. (2018). Inhibited symptoms of reactive attachment disorder: links with working models of significant others and the self. *Attachment & Human Development*, 21(2), 190-204. <https://doi.org/10.1080/14616734.2018.1499213>
- Brown, P. (2022). White educators working with black parents: resistance and trust. *Phi Delta Kappan*, 103(6), 46-51. <https://doi.org/10.1177/00317217221082810>
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2018). Eğitimde bilimsel araştırma yöntemleri. Pegem Akademi.
- Cruz, C., Dukpa, C., Vanderburg, J. L., Rauniyar, A. K., Giri, P., Bhattarai, S., Thapa, A., Hampanda, K., Lamb, M. M. ve Matergia, M. (2022). Teacher, caregiver, and student acceptability of teachers delivering task-shifted mental health care to students in darjeeling, india: a mixed methods pilot study. *Discover Mental Health*, 2(1), 1-24. <https://doi.org/10.1007/s44192-022-00024-z>
- Demir, M. ve Şad, S. (2019). Öğretmen ve öğrencilerin sosyal medya üzerinden etkileşim kurma ve kurmama nedenlerinin örtük program açısından incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19(1), 346-360. <https://doi.org/10.17240/aibuefd.2019.19.43815-456001>
- Doğan, S. (2020). As an educationalist working for a public school, would you send your child to a private school? private schools in Turkey. *Research in Pedagogy*, 10(2), 417-435. <https://doi.org/10.5937/istrped2002417d>
- Dong, Y., Wang, H., Luan, F., Li, Z., ve Li, C. (2021). How children feel matters: teacher-student relationship as an indirect role between interpersonal trust and social adjustment. *Frontiers in Psychology*, 11, 1-10. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.581235>
- Fang, X. (2020). What research tells us about how trust is built in kindergarten and why it is important for children's education. *Review of Educational Theory*, 3(4), 88-97. <https://doi.org/10.30564/ret.v3i4.2459>

Mercan Akçay, H. ve Demircioğlu, H. (2024). Ön Ergenlik Dönemindeki Çocukların Öğretmenlerine Duydukları Güvenin İncelenmesi. *Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi*, 15(2), 1220-1240.

DOI. 10.51460/baebd.1499824

Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi, (2024), 15 (2), 1220-1240.
Western Anatolia Journal of Educational Sciences, (2024), 15(2), 1220-1240.
Araştırma Makalesi / Research Paper

- Fegert, J. M., Vitiello, B., Plener, P. L., ve Clemens, V. (2020). Challenges and burden of the coronavirus 2019 (covid-19) pandemic for child and adolescent mental health: a narrative review to highlight clinical and research needs in the acute phase and the long return to normality. *Child and Adolescent Psychiatry and Mental Health, 14*(1), 1-11. <https://doi.org/10.1186/s13034-020-00329-3>
- Fitzsimmons, T., Yates, M., ve Callan, V. (2021). Lean in the role of single sex schools in the gendering of confidence in high school adolescents. *Australian Journal of Career Development, 30*(2), 139-149. <https://doi.org/10.1177/10384162211012045>
- Fredricks, J. A., Parr, A., Amemiya, J., Wang, M. T., ve Brauer, S. (2019). What matters for urban adolescents' engagement and disengagement in school: a mixed-methods study. *Journal of Adolescent Research, 34*(5), 491-527. <https://doi.org/10.1177/0743558419830638>
- Gao, L. (2023). Teacher–student relationships and adolescents' classroom incivility: a moderated mediation model of moral disengagement and negative coping style. *Psychology in the Schools, 61*(2), 496-513. <https://doi.org/10.1002/pits.23064>
- Huda, S. A., Chairunnisa, C., ve Utami, P. P. (2020). Analysis of organizational citizenship behavior in school. *Jurnal Kependidikan: Jurnal Hasil Penelitian Dan Kajian Kepustakaan Di Bidang Pendidikan, Pengajaran Dan Pembelajaran, 6*(3), 356-364. <https://doi.org/10.33394/jk.v6i3.2891>
- Jang, Y., Cho, H., Mok, Y., Chi, S., Han, C., Yi, H., ve Lee, M. (2023). Impact of the coronavirus disease pandemic on mental health among school students in Korea during the covid-19 pandemic. *Journal of Korean Academy of Child and Adolescent Psychiatry, 34*(2), 63-68. <https://doi.org/10.5765/jkacap.220036>
- Jessop, M., Fischer, A., ve Good, P. (2022). Impact of expected parental death on the health of adolescent and young adult children: a systematic review of the literature. *Palliative Medicine, 36*(6), 928-937. <https://doi.org/10.1177/02692163221092618>
- Jose, K., Banks, S., Hansen, E., Jones, R., Zubrick, S., Stafford, J., ve Taylor, C. (2020). Parental perspectives on children's school readiness: an ethnographic study. *Early Childhood Education Journal, 50*(1), 21-31. <https://doi.org/10.1007/s10643-020-01130-9>
- Keane, K., Evans, R., Orihuela, C., ve Mrug, S. (2023). Teacher–student relationships, stress, and psychosocial functioning during early adolescence. *Psychology in the Schools, 60*(12), 5124-5144. <https://doi.org/10.1002/pits.23020>
- Koenen, A., Borremans, L., Vroey, A., Kelchtermans, G., ve Spilt, J. (2021). Strengthening individual teacher-child relationships: an intervention study among student teachers in special education. *Frontiers in Education, 6*, 1-11. <https://doi.org/10.3389/educ.2021.769573>
- Korkmaz, G. (2021). Effective teacher characteristics in terms of instructional skills, personality traits, subject matter knowledge and professional development. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 19*(1), 525-541. <https://doi.org/10.37217/tebd.898343>
- Lavy, V. ve Megalokonomou, R. (2019). Persistency in teachers' grading bias and effects on longer-term outcomes: university admissions exams and choice of field of study. (No. w26021). *National Bureau of Economic Research*. <https://doi.org/10.3386/w26021>
- Lee, E. J. ve Kim, H. O. (2021). Effects of depression and social interaction on smartphone addiction among female adolescents. *Journal of Child and Adolescent Psychiatric Nursing, 35*(1), 68-75. <https://doi.org/10.1111/jcap.12349>
- Lei, S., Chiu, D., Lung, M., ve Chan, C. (2021). Exploring the aids of social media for musical instrument education. *International Journal of Music Education, 39*(2), 187-201. <https://doi.org/10.1177/0255761420986217>
- Ling, G., Liu, J., Hua, S., Yang, J., ve Wang, X. (2022). Teacher–student relationship and adolescents' bullying perpetration: a moderated mediation model of deviant peer affiliation and peer pressure. *Journal of Social and Personal Relationships, 39*(7), 2003-2021. <https://doi.org/10.1177/02654075221074393>

Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi, (2024), 15 (2), 1220-1240.
Western Anatolia Journal of Educational Sciences, (2024), 15(2), 1220-1240.
Araştırma Makalesi / Research Paper

- Neaverson, A., Murray, A., Ribeaud, D., ve Eisner, M. (2022). Disrupting the link between corporal punishment exposure and adolescent aggression: the role of teacher-child relationships. *Journal of Youth and Adolescence*, 51(12), 2265-2280. <https://doi.org/10.1007/s10964-022-01666-6>
- Nelson, L., Roots, K., Dunn, T., Rees, A., Hull, D., ve Gordon, W. (2021). Effects of a regional school-based mindfulness programme on students' levels of wellbeing and resiliency. *International Journal of Spa and Wellness*, 5(1), 1-15. <https://doi.org/10.1080/24721735.2021.1909865>
- Niaz, R. A., Ali, N., ve Kiazai, A. N. (2021). Comparison of pedagogical practices of public and private secondary schools in quetta district. *Pakistan Journal of Educational Research*, 4(2), 1-11. <https://doi.org/10.52337/pjer.v4i2.423>
- Obadă, D. ve Dabija, D. (2022). The mediation effects of social media usage and sharing fake news about companies. *Behavioral Sciences*, 12(10), 1-15. <https://doi.org/10.3390/bs12100372>
- Orhan, A. ve Vardar, A. (2019). Foreign language teacher education in Finland and Turkey: a comparative glance at teaching practice. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19(1), 309-330. <https://doi.org/10.17240/aibuefd.2019..-418264>
- Özer, N., & Tül, C. (2014). ÖĞRENCİLER için öğretime güven ölçeğinin Türkçe formunun psikometrik özelliklerinin incelenmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(1). <https://doi.org/10.17860/efd.53697>
- Panda, P. K., Gupta, J., Chowdhury, S. R., Kumar, R., Meena, A. K., Madaan, P., Sharawat, I. K. ve Gulati, S. (2020). Psychological and behavioral impact of lockdown and quarantine measures for covid-19 pandemic on children, adolescents and caregivers: a systematic review and meta-analysis. *Journal of Tropical Pediatrics*, 67(1), 1-13. <https://doi.org/10.1093/tropej/fmaa122>
- Priest, N., Alam, O., Truong, M., Sharples, R., Nelson, J., Dunn, K., Francis, K. L., Paradies, Y., ve Kavanagh, A. (2021). Promoting proactive bystander responses to racism and racial discrimination in primary schools: a mixed methods evaluation of the 'speak out against racism' program pilot. *BMC Public Health*, 21(1), 1-17. <https://doi.org/10.1186/s12889-021-11469-2>
- Raza, M., Gilani, N., ve Waheed, S. (2021). School leaders' perspectives on successful leadership: a mixed methods case study of a private school network in pakistan. *Frontiers in Education*, 6, 1-10. <https://doi.org/10.3389/educ.2021.656491>
- Rinaldo, N., Toselli, S., Gualdi-Russo, E., Zedda, N., ve Zaccagni, L. (2020). Effects of anthropometric growth and basketball experience on physical performance in pre-adolescent male players. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(7), 1-12. <https://doi.org/10.3390/ijerph17072196>
- Rutter, L., Howard, J., Riley, T., Jesús-Romero, R., ve Lorenzo-Luaces, L. (2021). Social media use, physical activity, and internalizing symptoms in adolescence: cross-sectional analysis. *Jmir Mental Health*, 8(9), 1-14. <https://doi.org/10.2196/26134>
- Septiana, A., Hamzah, H., ve Amri, Z. (2019). Verbal interaction between male and female teachers and their students in the English classes. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 301, 513-516. <https://doi.org/10.2991/icla-18.2019.83>
- Shafait, Z., Khan, M., Sahibzada, U., Dacko-Pikiewicz, Z., ve Popp, J. (2021). An assessment of students' emotional intelligence, learning outcomes, and academic efficacy: a correlational study in higher education. *Plos One*, 16(8), 1-21. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0255428>
- Sipayung, E. ve Cheng, C. (2023). Investigating parents' degrees of trust and communication towards teachers in Indonesian kindergartens. *Jurnal Obsesi Jurnal Pendidikan Anak Usia Dini*, 7(1), 927-936. <https://doi.org/10.31004/obsesi.v7i1.3590>
- Smith, J., McLaughlin, T., ve Aspden, K. (2019). Teachers' perspectives of children's social behaviours in preschool: does gender matter? *Australasian Journal of Early Childhood*, 44(4), 408-422. <https://doi.org/10.1177/1836939119870889>

- Sökmez, A., Çok, F., ve Avcı, D. (2020). Investigation of school climate perceptions of high school students. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 53(2), 665 – 692.* <https://doi.org/10.30964/auebfd.547628>
- Syahabuddin, K., Fhonna, R., ve Maghfirah, U. (2020). Teacher-student relationships: an influence on the English teaching-learning process. *Studies in English Language and Education, 7(2), 393-406.* <https://doi.org/10.24815/siele.v7i2.16922>
- Wang, S. (2023). Constructing children's psychological well-being: sources of resilience for children left behind in Northeast China. *International Migration, 61(5), 156-172.* <https://doi.org/10.1111/imig.13113>
- Wang, D. ve Fawzi, W. (2020). Impacts of school feeding on educational and health outcomes of school-age children and adolescents in low- and middle-income countries: protocol for a systematic review and meta-analysis. *Systematic Reviews, 9(1), 1-8.* <https://doi.org/10.1186/s13643-020-01317-6>
- Weinstein, J., Raczyński, D., ve Peña, J. (2018). Relational trust and positional power between school principals and teachers in Chile: a study of primary schools. *Educational Management Administration & Leadership, 48(1), 64-81.* <https://doi.org/10.1177/1741143218792912>
- Wu, G. ve Zhang, L. (2022). Longitudinal associations between teacher-student relationships and prosocial behavior in adolescence: the mediating role of basic need satisfaction. *International Journal of Environmental Research and Public Health, 19(22), 1-14.* <https://doi.org/10.3390/ijerph192214840>
- Yakar, Z., Uzun, E., ve Tekerek, B. (2021). Öğretmenlik uygulaması dersi kapsamında karşılaşılan sorunlar ve çözüm önerileri. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 18(1), 220-245.* <https://doi.org/10.33437/ksusbd.655590>
- Yang, X., Zhao, H., Zhou, J., ve Gong, X. (2024). Longitudinal relations among parent–child relationships, positivity, and teachers–student relationships in Chinese children. *School Psychology, 39(2), 201-212.* <https://doi.org/10.1037/spq000055>
- You, Y., Yang-Huang, J., Raat, H., ve Grieken, A. (2022). Social media use and health-related quality of life among adolescents: cross-sectional study. *Jmir Mental Health, 9(10), 1-11.* <https://doi.org/10.2196/39710>
- Zhang, F., Jiang, Y., Lei, X., ve Huang, S. (2019). Teacher power and children's loneliness: moderating effects of teacher-child relationships and peer relationships. *Psychology in the Schools, 56(9), 1455-1471.* <https://doi.org/10.1002/pits.22295>
- Zhang, C. ve Li, Y. (2019). How social media usage influences b2b customer loyalty: roles of trust and purchase risk. *Journal of Business and Industrial Marketing, 34(7), 1420-1433.* <https://doi.org/10.1108/jbim-07-2018-0211>
- Zhu, J., Xia, X., Wu, Q., Zou, S., ve Li, Y. (2023). Callous-unemotional traits and social adjustment among chinese preschoolers: the moderating role of teacher-child relationship. *International Journal of Environmental Research and Public Health, 20(4), 1-15.* <https://doi.org/10.3390/ijerph20043426>